

[Finansministeren.]

urimeligt at bede folketingets medlemmer sidde i investeringsudvalget under disse vilkår og drøfte disse spørgsmål. Jeg tror, enhver erkender det. Det var simpelt hen ikke muligt, og derfor gik der den lange periode.

Den 6. maj fik udvalget tilsendt en genpart af økonomiministeriets skrivelse om fastsættelse af kvotaen for igangsættelses-tilladelser af nye offentlige byggearbejder i finansåret 1965-66 og anlægsudvalgets oversigt af 3. maj 1965 om det offentlige byggebudget for 1965-66. I samråd samme dag blev der udleveret finansdepartementets oversigt af 5. maj 1965 vedrørende offentlige investeringer 1965-66, således som disse var ændret ved de besparelser, der var ført igennem. Den 6. maj fik investeringsudvalget altså disse oplysninger, og det er således fuldkommen forkert, når det ærede medlem hr. Poul Hartling her siger, at vi trak vort forslag tilbage fra investeringsudvalget, og at man ikke siden havde set noget til det. Det er altså ganske forkert. Udvalget fik, så snart det overhovedet var teknisk muligt, det reviderede overslag tilbage igen, og der er således ikke forholdt udvalget nogen som helst oplysning. Der er givet yderligere oplysninger den 26. juni og den 15. juli, og også til det ærede medlem hr. Henry Christensen er der sendt en række oplysninger, som samtidig blev udsendt til udvalget.

Man har efter min mening gjort alt, hvad man kunne, for at få gang i dette arbejde, og jeg tror også, at udvalgsmedlemmerne vil sige, at jeg personlig har gjort en del i udvalget for at få en reel drøftelse i gang om de forskellige problemer. Det er ikke lykkedes, det skal jeg gerne indrømme.

Udvalget blev nedsat for løbende at modtage oplysninger. Det var imidlertid min indstilling, at vi skulle nå lidt længere i dette udvalg, at vi skulle nå til en mere konkret gennemgang af opgaverne og derved også komme ind på en mere saglig drøftelse med henblik på at opnå almindelig tilslutning til gennemførelsen af de store fællesopgaver, som vi er nødt til at gennemføre. Det var tanken med det. Det er ikke lykkedes. Jeg vil ikke sige, at det er venstres skyld, men jeg synes i hvert fald ikke, at man fra konservativ side i dette udvalg er gået så stærkt ind i det, som jeg havde håbet på — men det er

måske også disse børnesygdomme og overgangsvanskeligheder.

Jeg vil indrømme, at det er et problem, hvor langt man i et sådant folketingsudvalg kan gå med at drøfte spørgsmål, om hvilke man måske vil sige, at de har en sådan politisk karakter, at det kan man ikke bindes til i et udvalg. Jeg er helt opmærksom på, at der er et sådant problem ved dette udvalgsarbejde, og det er muligt, at den tanke, jeg havde, at man kunne sidde i sådan et udvalg og konkret gennemgå disse ting, ikke kan realiseres; i så fald må vi finde andre veje.

Det vigtigste er, at man her i folketinget er enig om, at man skal ind i en saglig drøftelse af investeringsopgaverne; det er det vigtigste. Om man så gør det i investeringsudvalget eller man gør det i et andet udvalg eller mellem partierne, det synes jeg ikke spiller så stor en rolle. Det eneste afgørende er, at man kommer ind i en virkelig reel drøftelse af disse ting. Det lykkedes jo ikke under forårets forhandlinger. Det er en af de ting, der har trukket arbejdet i langdrag. Under forårets forhandlinger prøvede vi fra socialdemokratiets side at få partierne til konkret at drøfte, hvilke fællesopgaver vi skulle løse. Det var ganske umuligt, men det er den opgave, man måske kan løse i investeringsudvalget. Og jeg vil da gerne her ikke male dette for sort, jeg vil gerne give udtryk for både ønsket om og også håbet om, ja, jeg vil næsten også gerne give udtryk for troen på, at det bliver muligt i dette investeringsudvalg at få en saglig drøftelse mellem partierne om disse meget vigtige ting.

Så var der lige spørgsmålet om de oversigter, der ikke var kommet frem. Jeg har ikke lovet det til det ærede medlem hr. Poul Møller; jeg har ikke lovet, at 3 års planerne skulle komme til udvalget i september måned. Det, jeg har lovet i udvalget, er, at vi skulle have 5 års oversigten frem i september. Jeg beklager, at det ikke lykkedes; det var et ministerskifte, der spillede ind dér. Med hensyn til 3 års oversigten sagde jeg: så vidt muligt, hvis det var muligt. Men her må vi erindre at det er en meget lille stab af embedsmænd, som skal gennemføre dette arbejde, og de har altså ikke kunnet overkomme det. Jeg tror, jeg